

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.ф.н. **Антоанета Петрова Алипиева**, професионално направление 2.1.

Филология

от Шуменски университет „Еп. Константин Преславски“

върху научните трудове за участие в конкурс за академична длъжност „професор“ в професионално направление 2.1. *Филология*, обявен в ДВ бр. 47/14.06.2019 г., с

единствен кандидат доц. д.н. **Пламен Иванов Дойнов**

- I. Представените от доц. д.н. Пламен Дойнов научни трудове далеч надхвърлят минималните национални изисквания и изискванията на Нов български университет за придобиване на академичната длъжност „професор“.
- II.
  1. Представеният професорски труд *„Литература на случаите. От „Тютюн“ до „Хайка за вълци“. Казуси в литературното поле на НРБ“* е изследване, което чрез „случая“ като изследователски модел оформя микроисторически подход към литературата ни по време на социализма. Изследват се седем „случая“ на сблъсък между авторовата автономия и властовите постулати на социалистическата цензура, които свидетелстват за това, че всеки сблъсък води до придвижване на времето и постепенното променяне на ценностите. „Случайте“ възникват там, където има натрупване на напрежение, те са свидетелство за това, че ситуацията вече е изчерпана и нейните граници скоро ще се разтворят за нови модели. Монографията е забележителна гледна точка, изтъкана от архивистика, социология, психология, история и иманентен анализ – напълно овладян в разнопосочността си подход, който позволява дълбинни загребвания и глобални за обществото изводи.
  2. В представените извън професорския труд монографии *„Името на поезията: Николай Кънчев“*, *„Литература, размразяване, разлом: 1962“*, *„1910 и годините на литературата“*, *„Българската литература и началото на XXI век. 2004–2012“* Пламен Дойнов постига различни и много ползотворни изследователски техники, чрез които описва и концептуализира българската литература от втората половина на 20. век до ден днешен. Той

приема за средоточие или литературни години, които да абсорбират минало и бъдеще и по този начин да онагледяват историческото движение, или визира отделни творчески имена и техните почерци, афиширайки ги като важни за националния процес. Впечатление прави и книгата на унгарски език „*A magyar felkelés és a bolgár irodalom [1956: Унгарското въстание и българската литература – на унгарски език]*“ , чийто литературноисторически студии анализират ехото на Унгарската революция от 1956 година у нас. Богатата документална основа открива подводните гледки на българския литературен живот, видян в съотношенията между литература и власт, между личностни решения и колективни задължения. Посочените издания са рецензиирани.

Представените от Дойнов статии и студии както в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация , така и в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове разкриват огромната тематична ангажираност и разнообразните литературоведски технологии, с които авторът си служи. Събрани заедно, тези статии показват мащабната панорама на българските 20-ти и 21 век, в които литературата е неразчленена от политика, geopolитика, социология, психология и история. Достатъчно е да споменем статии или студии като „Чистка без край, или Разораване на литературното поле“ , „Случаят „Люти чушки“: порастването на „малката правда“ (1968)“, „When Writers Turn against Themselves: The Soviet Model and the Bulgarian Experience, 1946–56“ или „Советское – просоветское – болгарское: литературно-политический проект оттепели в Народной Республике Болгарии (1961–1963 г.)“, за да се уверим в забележително интегративния подход на Пламен Дойнов и в неговата огромна комбинация на ракурси, свързани с тълкуването на литературата.

3. Установени са 145 цитирания на произведения на Пламен Дойнов от други автори и 19 самоцитирания. Този внушителен брой показва значимостта на автор като Дойнов и неговото присъствие в българската критическа мисъл, както и присъствието му в българистиката зад граница. Значима част от цитиранията фигурират в световни индекси като CEEOL, Google Scholar, Scopus, Web of Science.

4. Участието на Пламен Дойнов в национални и международни проекти също е внушително. Ето техният списък: „Литературноисторическата школа на НБУ“, „Съвременната българска литература (след 1990 г.)“, „Български форум. България и българистиката в променящия се свят“, A „Book Prison and its Inmates. Books written, re-written, imprisoned and saved in post-World War II Bulgaria“, „Хронологія радянської культури: константи й трансформації“, „Socialist Realism in Eastern and Central European Literatures: Origins, Institutions, Discourses“. Самият Дойнов е автор на идейния проект и ръководител на дългосрочната Научноизследователска програма „Литературата на Народна република България (1946-1990)“, организирана от Департамент „Нова българистика“ на НБУ и стартирала през 2008 г. Водещ е на 7 (седем) издателски поредици, публикуващи резултатите от тази програма. Ръководител е на проекта „Литературата на НРБ в архивите с лимитиран достъп“, организирани от Департамент „Нова българистика“ на НБУ. Като ръководител на международни научни проекти той оглавява Международния научен семинар „Двете лица на писателя: Персонални казуси в източноевропейските литератури“, както и двустранния международен семинар „Литературите на СССР и НРБ: паралелни интерпретации“, организиран от Департамент „Нова българистика“ на НБУ.

Резултатите от участие в изследователски и творчески проекти на Пламен Дойнов са съвсем видими. Налице са важни и неразработени досега теми в българската литература, като разработките по безспорен начин не само набавят пропуснати полета в българистиката, не само реформират грешни тези, но и придвижват литературноисторическото време напред, придават му хоризонт, така да се каже.

III. В учебната си и преподавателска дейност Пламен Дойнов е също толкова активен, колкото и в научната си продукция. Той е автор на няколко изследователски или творчески програми към НБУ, между които се откражват „Литературата на Народна република България (1946-1990)“ и „Написване на „История на литературата на НРБ (1944-1990)“. Много активно работи със студенти, разработил е различни курсове, съосновател е

на два клуба, ръководи бакалавърски, магистърски и докторски тези, осигурява практики и стажове на студенти в „Литературен вестник“ и издателство „Просвета“. Осигурява външни средства за програмите. Оценките за него от студентските анкети са много добри.

- IV. Като доцент в НБУ Пламен Дойнов е член на Факултетния съвет на МФ, член на Академичния съвет на НБУ, спазва академичната дисциплина и няма нарушения. Участва в научни журита, председател е на две журита, автор е на рецензии и становища.

Пламен Дойнов е доказал своя професионализъм като редактор в седмичника за литература и изкуство „Литературен вестник“; Автор на е на оперативно-критически текстове (рецензии, обзори, проблемни статии и др.) за състоянието на книжния пазар и на съвременната литература; член е на журита на национални и международни конкурси; участва в телевизионни и радиопредавания по проблемите на литературата и културата.

- V. Личните ми впечатления от кандидата Пламен Дойнов почиват на твърдото убеждение, че той е фундаментална фигура на литературното ни съвремие. Многопосочен и многожанров автор, Дойнов не само сам заема значително поле от съвременна ни литература, но провокира и произвежда множество възможности за допълване, дописване и доосмисляне на автори, проблеми, културни и обществени ситуации. Тази му активност на харектера спомага около него винаги да бъде сформиран подходящ екип, който да реализира проекти, програми, издания.
- VI. Постиженията на Пламен Дойнов са повече от безспорни. Те изобщо не се нуждаят от препоръки, а от желания да продължат все така активно и ползотворно.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Кандидатурата на Пламен Дойнов е категорична. Налице са огромни постижения, доказани чрез значителни монографии, студии и статии. Подкрепена е от много активна и резултатна обществена и

преподавателска дейност. Допускането ѝ до избор от Академичния съвет на НБУ няма алтернатива. Професурата му, която, не се съмнявам, ще му бъде присъдена, е от много сериозен мащаб и със силна национална стойност.

10 септември, 2019 г.

проф. д.ф.н. Антоанета Алипиева